

UNA VIDA A ROMA

En una Roma que no semblava la mateixa de les postals, els monuments històrics, les places plenes de turistes i els carrers, amagaven un obscur secret on la màfia ho controlava tot. No només els negocis, sinó també les vides de les persones. Els carrers, que abans havien estat plens de vida, eren l'escenari d'una obscura guerra pel control de la ciutat. Aquells que, com Lluc, volien escapar de la seua influència, ho tenien difícil, ja que ningú podia viure en pau sense pagar un preu.

Lluc tenia quinze anys i vivia en el barri de Trastevere, un dels més coneguts de Roma. Era un lloc feliç, on la vida encara semblava normal. Però, fins i tot, al Trastevere, la màfia es feia de notar. La família de Lluc, no tenia res a veure amb el món de la criminalitat. Un dia, mentre tornava de l'institut, Lluc va passar per un cantó i va veure un grup de companys que el miraven. No era la primera vegada que es creuava amb ells, però aquella vegada va ser diferent.

-Ei, Lluc –va dir Marcello, un dels xics més grans, amb un somriure en la cara – tenim una feina per a tu.

Lluc va arrufar el seny. Els “encàrrecs” d'aquells xics mai eren tan senzills com semblaven.

-Què vol dir, una feina? –va preguntar amb la veu tremolant.

-Només portar un paquet a una persona. Res complicat.

La mirada de Marcello va ser prou perquè Lluc entenguera que no tenia opció. Davant d'ell, un altre dels xics, li va allargar un sobre.

-Porta 14 del carrer dels Artesans. Tens mitja hora.

Lluc va agafar el sobre amb les mans tremoloses. A Roma, ningú deia que no als membres de la màfia. Mentre anava a la zona d'entrega pensava en la situació en què s'havia posat. Quan va arribar al número 14, una porta de ferro es va obrir abans que tocara el timbre. Un home gran li va fer un senyal perquè hi entrara. Lluc va deixar el sobre damunt una taula sense dir res i va intentar eixir ràpidament, però l'home el va parar i li va donar un bitllet. Lluc el va agafar, sabia que allò només era el principi.

Aquella nit, mentre sopava, va intentar mantenir una conversa normal amb la seua família, però no podia deixar de pensar en el que passaria després. Sabia que si continuava fent encàrrecs, acabaria involucrant-se més del compte.

Al dia següent, va buscar Matteo, el seu millor amic, i li va explicar tot el que li havia passat.

-Has d'eixir d'això, Lluc –li va dir Matteo, amb preocupació- .Si continues no podràs escapar.

-I que vols que faça? Si em negue, em buscaran o pitjor, buscaran a la meua família.

Matteo es va quedar pensatiu i va dir:

-Hem de fer alguna cosa junts...crearem un grup, com un petit exèrcit.

Lluc va riure irònicament.

-No només som nosaltres, conec a altres que estan forts. Si ens unim podem fer front a la màfia.

Al final Lluc hi va acceptar i van començar a reunir altres joves del barri, gent que també volia resistir. Així van nàixer "els fantasmes", un grup dedicat a combatre la màfia.

Al principi, només es dedicaven a vigilar i a ajudar a comerciants que rebien amenaces, però la seua influència va créixer ràpidament pel barri.

La màfia no va tardar a reaccionar. Una nit, Marcello va aparèixer amb uns hòmens i va atrapar Lluc en un carreró.

-Creies que podies jugar amb nosaltres? –va dir abans que tot es tornés fosc-.

Lluc va desaparèixer aquella nit, però el somni de resistència va inspirar a altres joves. Després de la seua mort, "els fantasmes" lluitaren dia i nit per una Roma millor, i tot va ser gràcies a Lluc.

FI

Llibert Ros Raimundo